

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 6To/14/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 0019010406
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 05. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Miroslav Baňacký, PhD.
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2020:0019010406.1

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Miroslava Baňackého, PhD. a sudcov JUDr. Anny Kohutovej a JUDr. Mareka Dudíka, na neverejnom zasadnutí konanom dňa 27. mája 2020 v trestnej veci obžalovaného Q. E. a spol., pre prečin ublíženia na zdraví formou spolupáchateľstva a iné podľa § 20, § 156 ods. 1 Tr. zák. a iné, o odvolaní prokurátora okresnej prokuratúry proti rozsudku Okresného súdu Michalovce zo dňa 9. 9. 2019, sp. zn. 8T/81/2019 takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. b) Tr. por. z r u š u j e napadnutý rozsudok a podľa § 322 ods. 1 Tr. por. vec v r a c i a súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom Okresného súdu Michalovce sp. zn. 8T/81/2019 zo dňa 9. 9. 2019 boli obžalovaní Q. E. a A. Q. uznaní za vinných z prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Tr. zák. vo forme spolupáchateľstva podľa § 20 Tr. zák. a z prečinu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. c) Tr. zák. vo forme spolupáchateľstva podľa § 20 Tr. zák. na tom skutkovom základe, že

dňa 18. 7. 2018 v čase okolo 21.30 hod. po predchádzajúcej vzájomnej dohode vnikli na riadne oplotený dvor obývaného rodinného domu č. XXX v obci S. H. F., okr. Z. a pod vymyslenou zámienkou vylákali R. S., aby vyšiel z domu, kde ho následne fyzicky napadli tým spôsobom, že ho obidvaja opakovane rukami udierali do oblasti hlavy a potom, čo R. S. spadol na zem, ho obaja opakovane aj kopali do oblasti hlavy, čím mu podľa znaleckého posudku spôsobili mnohopočetné pomliaždenie tváre a vlasatej časti hlavy (opuch kožného krytu záhľavia, podkožný krvný výron pravej okoloočnicovej oblasti, pomliaždenie centrálnej tretiny tváre s krvácaním z nosových ciest, pomliaždenie pravej spánkovej oblasti) a úrazovú ruptúru blany bubienka pravého ucha s dobou dočasnej práceneschopnosti v trvaní 3 týždne, počas ktorých musel obmedziť športovú, zvýšenú pohybovú a ťažkú fyzickú aktivitu a pobyt v hlučnom, prašnom alebo vlhkom prostredí a následne mu odcudzili mobilný telefón zn. Apple iPhone X 64 GB Space Grey, IMEI: XXXXXXXXXXXXXXX, spolu so SIM kartou tým spôsobom, že A. Q. mu uvedený mobilný telefón vzal z ruky a ihneď ho podal Q. E., ktorý pri odchode z dvora povedal, že tento telefón bude na polícii, čím poškodenému R. S. spôsobili škodu vo výške 950 Eur.

Za tento skutok bol obžalovanému Q. E. a aj obžalovanému A. Q. uložený podľa § 156 ods. 1 za použitia § 41 ods. 1, § 38 ods. 2, § 36 písm. j), § 37 písm. h) R.. zák. úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 8 (osem) mesiacov, ktorého výkon bol podľa § 49 ods. 1 písm. a) a § 50 ods. 1 Tr. zák. podmiennečne odložený na skúšobnú dobu v trvaní 18 mesiacov.

Podľa § 285 písm. b) Tr. por. okresný súd obžalovaných Q. E. a A. Q. a obžalovanú N. M., nar. XX. XX. XXXX v R., trvale bytom E. XXXX/XX, R. oslobodil spod obžaloby prokurátora Okresnej prokuratúry Michalovce zo dňa 24. 6. 2019, sp. zn. Pv 583/18/8807, pre skutok právne kvalifikovaný u obžalovaných Q. E. a A. Q. ako prečin porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, ods. 2 písm. a), písm. c) Tr.

zák. a u obžalovanej N. M. ako prečin porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, ods. 2 písm. c) Tr. zák., ktorého sa mali dopustiť vo forme spolupáchateľstva podľa § 20 Tr. zák. tak, že

dňa 18. 7. 2018 v čase okolo 21.30 hod. po predchádzajúcej vzájomnej dohode neoprávnené vnikli na riadne oplotený dvor obývaného rodinného domu č. XXX v obci S. H. F., okr. Z. a pod vymyslenou zámienkou vylákali R. S., aby vyšiel z domu, kde ho následne Q. E. a A. Q. fyzicky napadli tým spôsobom, že ho obidvaja opakovane rukami udierali do oblasti hlavy a potom, čo R. S. spadol na zem, ho obaja opakovane aj kopali do oblasti hlavy, čím mu podľa znaleckého posudku spôsobili mnohopočetné pomliaždenie tváre a vlasatej časti hlavy (opuch kožného krytu záhlavia, podkožný krvný výron pravej okoloočnicovej oblasti, pomliaždenie centrálnej tretiny tváre s krvácaním z nosových ciest, pomliaždenie pravej spánkovej oblasti) a úrazovú ruptúru blany bubienka pravého ucha s dobou dočasnej práceneschopnosti v trvaní 3 týždne, počas ktorých musel obmedziť športovú, zvýšenú pohybovú a ťažkú fyzickú aktivitu a pobyt v hlučnom, prašnom alebo vlhkom prostredí a následne mu odcudzili mobilný telefón zn. Apple iPhone X 64 GB Space Grey, IMEI: XXXXXXXXXXXXXXXX, spolu so SIM kartou tým spôsobom, že A. Q. mu uvedený mobilný telefón so slovami, že tento telefón bude na polícii vzal z ruky, a ihneď ho podal Q. E., čím poškodenému R. S. spôsobili škodu vo výške 950 Eur,

pretože skutok nie je trestným činom.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. súd uložil obžalovaným Q. E. a A. Q. nahradiť spoločne a nerozdielne poškodenému - M. T. S., a.s., G. XX, C., IČO: XX XXX XXX, škodu vo výške 132,74 Eur a poškodenému - R. S., nar. X. X. XXXX, bytom S. H. F. č. XXX, okres Z., škodu vo výške 950 Eur za odcudzený mobilný telefón a škodu vo výške 572,40 Eur za bolestné.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie okresný prokurátor, ktoré odôvodnil písomným podaním doručeným okresnému súdu dňa 30. 10. 2019.

Z obsahu tohto odôvodnenia vyplýva, že s tvrdeniami okresného súdu, pre ktoré došlo k oslobodeniu všetkých troch obžalovaných spod obžaloby, podanej pre prečin porušovania domovej slobody sa v celom rozsahu nestotožňuje. Jedine vo vzťahu ku obžalovanej M. s poukazom na výpoveď poškodeného, ktorý až na hlavnom pojednávaní uviedol, že obžalovaná v čase fyzického útoku stála von za bránou, pričom na dvor už neprišla, by sa s argumentáciou okresného súdu dalo stotožniť. Prokurátor doplnil, že s poukazom na § 10 ods. 2 Tr. zák., kde je upravený materiálny korektív, možno akceptovať názor prvostupňového súdu o oslobodení menovanej spod obžaloby, avšak nie pokiaľ ide o obžalovaných E. a Q.. Podľa názoru okresného prokurátora v zmysle § 194 ods. 1 Tr. zák. je trestným nielen samotné vniknutie, ale aj neoprávnené zotrvanie páchatel'a v obydlí, priestoroch a pozemkov k nemu patriacich. Z formálnej stránky kladenej na skutkovú podstatu prečinu porušovania domovej slobody v zmysle § 194 ods. 1 Tr. zák., podľa názoru prokurátora, boli naplnené všetky obligatórne znaky, spočívajúce v subjekte, subjektívnej stránke, objekte a objektívnej stránke skutkovej podstaty predmetného prečinu a to u oboch vyššie menovaných obžalovaných. Keďže ide o prečin, je potrebné posudzovať aj závažnosť daného činu v zmysle § 10 ods. 2 Tr. zák.

Prokurátor ďalej poukázal aj na ustálenú súdnu prax, podľa ktorej za neoprávnené vniknutie do domu alebo do bytu iného v zmysle § 194 Tr. zák. treba považovať každé nežiaduce, bez súhlasu alebo proti vôli oprávneného užívateľa uskutočnené vojdienie do domu alebo do bytu, ktorým sa zasahuje do domovej slobody.

Neoprávneným zotrvaním sa rozumie prípad, keď sa páchatel' dostane do domu alebo bytu iného síce oprávnené, ale potom sa vzoprie vôli oprávneného užívateľa a bez oprávnenia sa odmieta vzdialiť. Táto vôľa oprávneného užívateľa však môže byť prejavená výslovne alebo konkludentne.

Je pritom nepochybné, že poškodený si neželal fyzický útok voči svojej osobe, tomuto útoku sa bránil a ležiac na zemi si rukami chránil tvár. Už z takéhoto postoja poškodeného možno vysloviť záver o nesúhlase poškodeného s prítomnosťou obžalovaných na jeho pozemku a ich zotrvanie na tomto pozemku tak vykazuje znaky protiprávnosti.

S názorom prvostupňového súdu by podľa prokurátora bolo možné súhlasiť, pokiaľ by zároveň nedošlo zo strany obžalovaných E. a Q. k fyzickému útoku a tiež aj k odcudzeniu mobilného telefónu a ich

návšteva poškodeného by ostala tak, ako to uviedli vo svojich výpovediach, iba na túžbe si vydiskutovať konanie poškodeného k dcére obžalovaného E.B.. Okamihom fyzického útoku voči poškodenému sa však ich ďalšie zotrvanie na pozemku poškodených stalo neoprávneným, čím podľa názoru prokurátora, došlo aj k naplneniu skutkovej podstaty prečinu porušovania domovej slobody. Vzhľadom na vyššie uvedené prokurátor navrhol, aby odvolací súd zrušil rozsudok prvostupňového súdu a vec vrátil na nové prejednanie a rozhodnutie súdu prvého stupňa.

Krajský súd na podklade podaného odvolania okresného prokurátora podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým boli podané odvolania, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo a zistil nasledovné skutočnosti.

Okresný súd po vykonaní dokazovania rozhodol v tejto trestnej veci na hlavnom pojednávaní konanom dňa 9. 9. 2019 napadnutým rozsudkom. V odôvodnení tohto rozhodnutia okresný súd uviedol, že na základe vykonaného dokazovania dospel súd k záveru, že skutok, ktorý je predmetom obžaloby, nie je trestným činom porušovania domovej slobody podľa § 194 Tr. zák. Ako totižto vyplynulo z výpovedí, zvonček na ktorý možno zazvoniť, sa nachádza až pri vstupných dverách do rodinného domu, teda nie je umiestnený už pri vstupnej bránke a samotná bránka do dvora nebola zamknutá.

Z uvedeného podľa názoru súdu vyplýva, že poškodení boli uzročení s tým, že ktokoľvek by ich chcel v rodinnom dome navštíviť, musí otvoriť bránku do dvora, vstúpiť na ich pozemok a následne zazvoniť pri vstupných dverách. Za týchto okolností nemožno dospieť k záveru, že vstup obžalovaných na pozemok poškodených bol neoprávnený tak, ako to predpokladá základná skutková podstata trestného činu porušovania domovej slobody. Rovnako nie je možné považovať za neoprávnené ani zotrvanie obžalovaných na pozemku po tom, čo ich poškodená Z. A. vyzvala, aby odišli z dvora, pretože obžalovaní po výzve hneď pozemok poškodených opustili.

S uvedenými úvahami okresného súdu sa krajský súd úplne stotožňuje, avšak má za to, že okresný súd pri posudzovaní konania obžalovaných opomenul posúdiť ešte jednu časť konania obžalovaných, čím nevyčerpal všetky okamihy ich konania a neposúdil celú šírku ich konania, ktoré sa odohralo na pozemku poškodených, v dôsledku čoho sa jeho hodnotenie skutku javí byť ako neúplné a vyslovené úvahy a závery ako predčasné. Okresný súd sa totiž vo svojich úvahách nezaoberal a neposúdil konanie obžalovaných v tom smere, či obžalovaní nenaplnili skutkovú podstatu porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1 Tr. zák. v okamihu, keď na pozemku poškodených fyzicky napadli poškodeného S.. Teda okresný súd sa pri svojom rozhodovaní žiadnym spôsobom nezoberal úvahami, ktoré vo svojom odôvodnení odvolania predniesol okresný prokurátor, a s ktorými sa krajský súd v plnej miere stotožňuje, nakoľko vyznievajú veľmi presvedčivo, logicky a majú nespochybniteľný racionálny základ.

Okrem pochybenia, na ktoré upozornil okresný prokurátor vo svojom odvolaní, krajský súd vidí v napadnutom rozhodnutí aj ďalšie pochybenie okresného súdu spočívajúce v spôsobe, akým okresný súd rozhodol o vine obžalovaného E. a Q. a zároveň podľa § 285 písm. b) Tr. por. všetkých troch obžalovaných spod obžaloby oslobodil pre prečin porušovania domovej slobody podľa § 194 Tr. zák. Napriek tomu, že vo výroku o oslobodení okresný súd vypustil zo skutku okolnosť „neoprávneného“ vniknutia na riadne oplotený pozemok, ide v skutočnosti v oboch výrokoch daného rozsudku prakticky o ten istý skutok, ktorý je však len inak právne posudzovaný. V prvom rade je potrebné uviesť, že obžaloba bola pôvodne podaná na všetkých troch obžalovaných pre jeden skutok, ktorým obžalovaný E. a Q. naplnili skutkové podstaty viacerých, presnejšie 3 trestných činov a obžalovaná M. len skutkovú podstatu jedného trestného činu.

Pokiaľ okresný súd na základe vykonaného dokazovania mal za jednoznačne a nepochybné preukázané spáchanie tohto skutku u obžalovaných E. a Q., ktorý právne kvalifikoval ako jednočinný súbeh prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Tr. zák. a prečinu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. c) Tr. zák. vo forme spolupáchateľstva podľa § 20 Tr. zák., avšak na rozdiel od obžaloby dospel k právnomu záveru, že vykonaným dokazovaním nebolo preukázané naplnenie skutkovej podstaty prečinu porušovania domovej slobody podľa § 194 Tr. zák. u obžalovaných E. a Q., mal okresný súd po úprave skutku, tak ako mu vyplynul z vykonaného dokazovania (čo konkrétne okresný súd aj urobil, keď vypustil znak neoprávnenosti vniknutia zo skutkovej vety), takto preukázaný skutok jednoducho nekvalifikovať ako daný trestný čin, pričom v odôvodnení rozsudku mal na toto nekvalifikovanie reagovať a uviesť

úvahy, prečo stíhaný skutok hodnotí rozdielne od obžaloby, a prečo nie je kvalifikovaný aj ako prečin porušovania domovej slobody v zmysle § 194 Tr. zák.

Odvíjajúc sa od tohto pochybenia potom celkom logicky došlo aj k pochybeniu okresného súdu v nadväzujúcom výroku, keď tento obžalovaných následne pre ten istý skutok, ale už aj so znakom neoprávneného vniknutia, a teda aj kvalifikovaný ako prečin porušovania domovej slobody podľa § 194 Tr. zák. oslobodil spod obžaloby okresného prokurátora. Uvedený spôsob rozhodovania teda nebol správny, nakoľko ako už bolo uvedené vyššie, v danom prípade išlo o jeden skutok a po právnej stránke o jednočinný súbeh, preto nebolo potrebné osobitným výrokom obžalovaných spod obžaloby oslobodzovať.

Z týchto dôvodov bolo potrebné zrušiť napadnutý rozsudok v celom rozsahu, aby bolo možné v ďalšom konaní posúdiť otázku naplnenia skutkovej podstaty trestného činu porušovania domovej slobody, vzhľadom na argumentáciu uplatnenú okresným prokurátorom a po jej vyhodnotení okresným súdom znova rozhodnúť aj s ohľadom na právny názor krajského súdu, pokiaľ ide o posúdenie naplnenia skutkovej podstaty prečinu porušovania domovej slobody obžalovaných.

V tomto smere krajský súd považuje za správne zistený skutkový stav vo vzťahu k obžalovanej M., nakoľko sa stotožňuje so zistením okresného súdu, že skutočne z vykonaného dokazovania je nepochybne preukázané a okresný súd to koniec koncov aj uviedol vo svojom odôvodnení, že v čase fyzického napadnutia poškodeného obžalovaná M. už nebola na inkriminovanom pozemku, a teda vo vzťahu k nej naplnenie objektívnej stránky skutkovej podstaty prečinu porušovania domovej slobody nemá pravdepodobne dostatočnú oporu vo vykonanom dokazovaní na vyslovenie viny obžalovanej.

Z vyššie uvedených dôvodov krajský súd konštatuje nejasnosť a neúplnosť skutkových zistení napadnutého rozsudku, nakoľko sa okresný súd nevysporiadal so všetkými okolnosťami významnými pre rozhodnutie, ktoré vyplynuli z vykonaného dokazovania. Preto krajský súd v zmysle § 321 ods. 1 písm. b) Tr. por. zrušil napadnutý rozsudok v celom rozsahu a podľa § 322 ods. 1 Tr. por. vec vrátil prvostupňovému súdu, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

V danej veci bude potrebné vyhodnotiť vykonané dôkazy aj v zmysle vyššie uvedených právnych názorov krajského súdu, vysporiadať sa aj s úvahami a právnym výkladom podaným okresným prokurátorom, a to aj vo vzťahu ku všetkým ostatným okolnostiam významným pre rozhodnutie znova rozhodnúť v danej veci. Až na základe takto doplneného konania bude možné vo veci zákonne a spravodlivo rozhodnúť.

To boli dôvody, pre ktoré krajský súd o odvolaní prokurátora okresnej prokuratúry rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.